

Közgazdasági egyetemet Szegednek.

— Nyilatkozatok a gazdasági egyetem Szegeden való föllállításáról. —

(Saját tudósítónktól.) Csütörtöki számunkban közöltük, hogy a Hangya Szövetkezet milliós alapítványt tett egy gazdasági egyetem céljaira. Ezzel kapcsolatosan ismertettük a *Budapesti Hírlap* vezércikkének azt a részét, amelyben annak az elvnek alapján, hogy az új intézményt a magyarság szellemének kell átíratni, Szegednek követeli a gazdasági egyetemet, mint amelyben erős és színmagyar nép az uralkodó elem. A kérdés Szegedre nézve kétségtelenül nagy horderővel bír és ennek napirenden tartása a város érdekében eminens kötelesség. A *Délmagyarország* épen ezért kérdést intéz a szegedi vezető közéleti emberekhez, hogy fejtsek ki ez ügyben nézeteiket. Csütörtökön dr. Somogyi Szilveszter polgármesterhez, dr. Szalay József rendőrfőkapitányhoz és Wimmer Fülöp-*höz*, a kenderionógyár igazgatójához fordultunk kérdéssel. A polgármester a következőkben volt szíves álláspontját ismertetni:

— Az ügy megvalósítása tisztára a Hangya Szövetkezettől függ. Miután a pénz az övé, azt oda fordítja, oda adja, ahova akarja. Nem hiszem, hogy túlságosan sok reményeink lehetnének. A Hangya vezetősége tulnyomó többséggel arra az álláspont-ra helyezkedett, hogy a gazdasági egyetemet Budapesten helyezték el. Az intézmény megvalósítása itt tényleg könnyebb is, mint lenne nálunk. Nagyon komoly azonban az az érv, amelyet a *B. H.* hangoztatott vezércikkében, hogy ugyanis a gazdasági egyetemet színmagyar vidékre kell elhelyezni, hogy a magyarság szellemével itatódjék át az egész intézmény. Így a föllállításnak itt is megvan minden előfeltétele, kivéve azt, hogy nem rendelkezünk még gazdasági akadémiával.

— Ha a gazdasági egyetemnek Szegeden való föllállítását határozná el az állam, a város természetesen nem riadna vissza a Hangyánál jóval nagyobb anyagi áldozatoktól sem. Annál könnyebb lenne ez, mert hiszen igen könnyű lenne a tervezett kereskedelmi főiskolát is beleolvasztani a gazdasági egyetembe. Így a kereskedelmi főiskola céljaira egybegyűlt pénzt is a gazdasági egyetem létesítésére fordíthatnánk. A kereskedelmi főiskola céljaira tudvalevőleg társadalmi uton 350.000 korona gyűlt össze, a város pedig egy millió koronás alapítványnak megfelelő évi hozzájárulást biztosított, ezenkívül 100.000 koronás alapítványt tett a főiskola hallgatói részére. Ezenkívül természetesen még újabb és nagyobb áldozatokat is készséggel meghozna a város a gazdasági egyetemért. Azonban ezt csak az állam állíthatja föl és ha máshol állítja föl, mint Budapesten, elveszti a Hangya egy millió koronás alapítványát. Próbálkozni mindenesetre lehet az ügy érdekében, de nem lesz és nem kecsegtet nagy kilátásokkal a sikerre nézve.

Dr. Szalay József rendőrfőkapitány a következőket mondta:

— Szeged természetesen nagy örömmel fogadja a fölvetett tervet. Az egyetlen baj,

hogy a Hangya megkötötte az alapítványt. Budapesten kívánja fölláttatni a gazdasági egyetemet. A megvalósítást nagy társadalmi akció szervezésével kellene szorgalmazni. Az akciónak lehetőleg még nagyobbra kellene lenni, mint volt annakidején az, amely az egyetem birtokáért megindult. Ki kellene járni a Hangyánál és a kormánynál, hogy Szegeden helyezték el a gazdasági egyetemet. Meg kellene magyarázni mind a két helyen, hogy az ország érdeke az, hogy agrárhelyen létesüljön ez az egyetem. Ennek a közepén pedig Szeged van. És a város nem tekint áldozatokra, ha ezt az intézményt megvalósíthatja. Nagy áldozatoktól sem riadunk vissza. Múltános is, hogy Szeged megkapja legalább a gazdasági egyetemet, ha már minden mástól elesett.

— Bizonyos, hogy a gazdasági egyetem Szegeden teljesen megtelnék. Csak az internátusok növendékei biztosítanák, hogy hatalmas hallgatósága lenne az egyetemünknek. Ezenkívül a szomszédos vármegyék fiatalsága is mind ideözönlene.

— Előmozdítaná a gazdasági egyetemnek Szegeden való föllállítása a termelés ipusztizálását is. De össze lehet kapcsolni a gazdasági egyetem föllállításának kérdését a kereskedelmi főiskola kérdésével is; egyik nem zárja ki a másik létesítésének lehetőségét. Akár külön, akár pedig együtt létesítenék a két intézményt, egyformán nagy hasznára lenne mind a kettő Szegednek. Mindezekon kívül pedig alkalmas is a város a gazdasági egyetem céljaira. Jogot is formálhat hozzá, ha már minden mástól elűtötték. Tudjuk, hogy ilyen intézmény megteremtése áldozatok nélkül nem jár, de mi nem riadnánk vissza semmi áldozattól.

Wimmer Fülöp a kérdésről így nyilatkozott:

— Először is azt kell megemlítenem, hogy bár egy millió nagy pénz, ez a dolog ilyen összeggel még igen messze van a kivittől. És erre most nem is igen gondolnak, miután — amint ezt mindannyian tudjuk — a budapesti műegyetemet már kiegészítették a gazdasági fakultással. Mindent összevetve meg kell ragadni az alkalmat, hogy egy ilyen intézményt biztosíthassunk Szegednek, ezzel foglalkozni azonban most nem időszerű.

Német sikerek nyugaton.

BERLIN, március 15. A nagy főhadszállás jelenti: Esős időben a legtöbb szakaszon csekély volt a tüzéségi tevékenység. A Champagneban a 185-ös magaslat északnyugati lejtőjén és Riponttól délre a franciák támadásai megsemmisítő tüzünkben nem tudtak kifejlődni. A Somme-területen és a Maas nyugati partján, ahol Cumierestől délre ügyes rajtaütéssel lényegesen nappal elfoglaltunk egy francia tábori őrséget, felderítő előretörésekkel néhány foglyot szállítottunk be.

LUDENDORFF, első főszállásmeister.
(Közli a miniszterelnöki sajtóosztály.)

Értekezlet az ügyvédi kamarában dr. Rósa Izso ünnepeléséről.

(Saját tudósítónktól.) Az a szeretet, ragaszkodás és bizalom, mellyel a szegedi ügyvédi kamara tagjai dr. Várhelyi Rósa Izso, mint kartárs és mint a kamara elnöke iránt viseltetnek, megkapó módon nyilvánult meg a szegedi ügyvédi kamara értekezletén, melyet csütörtökön délután öt órakor tartott. Ezen az értekezleten került szóba az az ünnepség, melyet az ügyvédi kamara dr. Rósa Izso ötvenéves ügyvédi jubileumát kívánja megünnepelni. A szeretet és ragaszkodás nem szónoklatokban nyilatkozott meg, hanem az ünnepség egyelőre még csak vázlatban megbeszélte tervének szépségében. Rendkívüli közgyűlést fog a kamara tartani, melyre minden jogászegyesület és tudományos intézmény meghívást kap.

Az ügyvédi kamara értekezletén, melyen a tagok igen szép számban jelentek meg, dr. Végmann Ferenc elnökölt. Bejelentette, hogy a szegedi ügyvédi kamara díszes ünnepséget kívül rendezni dr. Rósa Izso ötvenéves jubileumára. Az értekezlet az elnök javaslatára elhatározta, hogy miután január 18-án múlt félszázada, hogy dr. Rósa Izso a budapesti hétszemélyes táblán az ügyvédi oklevelet nyerte, egy később meghatározandó napon tartandó rendkívüli közgyűlésen fogja tiszteletét kifejezni. Erre a rendkívüli közgyűlésre az ünnepelt családján kívül a budapesti tudományegyetemet, az Országos Ügyvéd Nyugdíj Szövetséget, az Országos Ügyvéd Szövetséget, a kamarákat és a szegedi hatóságok fejeit meghívja. Az ünnepség tehát, amely készül, díszes és mindenképpen méltó lesz ahhoz a buzgó tevékenységhez, melyet dr. Rósa Izso az elmúlt ötven esztendő alatt az ügyvédi pályán, mint a közélet terén kifejtett.

A kamara értekezletén ezután más érdekes ügyvel foglalkozott. A kamara minden évben jelentést szokott tenni a kormányhoz részben saját működéséről, részben pedig ügyeire méltatja a jogállással kapcsolatosan fölmerült új kérdéseket. E jelentés egyes részleteit is megbeszéltek az értekezleten. A jelentésbe belefoglalja a kamara, hogy nem helyesli, ha a bírók mellékfoglalkozást vállalnak, ellenben hangsúlyozottan kívánja a kormánytól a bírók fizetésének megjavítását. A bírók mellékfoglalkozásának kérdését már hosszú idő óta tárgyalja úgy a fővárosi, mint a vidéki sajtó. Ezt a kérdést a háborús viszonyok, a háborús drágaság vetette fel, mely képtelenséggé teszi a szerény hivatalnok fizetésből való megélést. A magyar bírói javadalmazása egyáltalán nem áll arányban azzal az erkölcsi magaslattal, melyen minden bírónak állnia kell. Így vetődött fel a bírók mellékfoglalkozásának kérdése, melyről a szegedi ügyvédi kamara most véleményi mondott s a kérdés megoldásának a fizettség javítás követelésével megmutatta az egyedül helyes utat.

A bírók mellékfoglalkozásának kérdésén után a katonai bíróságok működéséről mondott a kamara elismerő kritikát.